

Karel Funk

Nemoci šílených krav, šarlatánů a vědců; Stádovost v nás; Rezignace na samostatné myšlení; Léčení diamantovou vodou a hypnózou

Bludný kámen - pro koho? - Nemoc šílených šamanů, vědců a krav - Šarlatánská, pověřivá a sektářská věda? – Bludný balvan – vědci přihlašte se! - Nákladák bludných kamenů pro vědu - Stádovost v nás - Rezignace na poctivé myšlení - Bludná střela Sysifovcům? - Hypnóza neléčí - Diamantová voda k mání všude

Kdyby byl bludný balvan udělován za konkrétní činy nebo teorie někým pokornějším a objektivnějším než etablovanými vědci, mohl by mít i svůj význam.

Dejme si pár příkladů možného kandidátství, nejprve z tzv. "alternativní" oblasti.

Nechal jsem si kdysi, jat vlnou „zónofobie“, vyhledat škodlivé zóny v bytě postupně od šesti senzibilů, včetně dvou nejvčetnějších. Zaplatil jsem nemálo. Když jsem nakonec dal plátky bytu přes sebe, byly zóny všude. Nikdo neurčil škodlivá místa tam, kde jiní. Nemám chudák ani metr čtvereční v bytě, kam bych bezpečně hlavu složil. Všude číhá rakovina, stres, nespavost, deprese a jistá smrt.

Jistý psychotronik publikoval, kterak uříznutý - mrtvý vánoční strom, postavený na Staroměstském náměstí úžasně vyzařuje na mnohakilometrovou vzdálenost - davy běžte se dobíjet. Vypadalo to jako vtip. Mnozí na radu různých šamanů budou křesat hlavou o krystal či menhir v domnění, že jim bez osobní sebevýchovy takto zajiskří v hlavě mystické světlo.

A co se natropí s tzv. **minulými životy**. Například dr. Steiner poznal za život 25 lidí, kteří sebe nebo někoho z okolí pokládali za inkarnaci Maří Magdalény. A kolik mezi námi běhá Masaryků, Milarepů, králů, faraonů, ba i Ježíšů! Já se „osobně“ znám už s minulým Aristotelem, Bachem, Beethovenem, Mozartem i Salierim, Ctíradem a Šárkou, dvěma kněžnami Libušemi, Mikolášem Alšem, Karlem IV., Františkem z Assisi, Tutanchamonem, ba i Ježíšem a dalším výkvětem dějin.

"Léčba" věhlasného etikoterapeuta (spíše manipulátora) dohnala důvěřivou klientku až ke konfliktnímu rozchodu se všemi nejbližšími, k vzdání se dobrého zaměstnání, k chudobě a bezvýchodnosti života a posléze k pokusu o sebevraždu.

Tzv. **diamantová voda** prý se množí tak, že nalije-li se trocha této vody do jiné, stane se i tato diamantovou. Ó to je krása. Všechna voda na zeměkouli už je diamantová. Vylil jsem totiž tu, kterou mi praštěná kolegyně vnutila, do záchodu. Odtud se přes potrubí atd. dostala do koloběhu vody v podobě par, mraků, deště atd., smíchala se s dalšími vodami a tedy jsou všechny vody diamantové. Aspoň podle logického dotažení onoho trapného tvrzení o množení diamantové vody. (Mimochodem – na tento nesmysl tvrzení o diamantové vodě upozornil paradoxně člen hnutí Sysifos.) – Ale i jinak: Jak vím, kdo tuto vodu vyrobil první a jakými nekontrolovatelnými postupy, a když už zde někdo připouští nějakou magii, pak jaká to byla magie, kdo ji provozoval atd., to bych si dal sakra pozor, než bych ji pozřel (pokud bych tomu ovšem věřil). Jiná voda z okultních reklam byla „pívoda“, dále „živá voda“, to už by z těch tří vod mělo být celé lidstvo zdravé.

Mnozí se vrhají na sexuální **tantrismus** v touze lacino a ještě s požitkem dojít kamsi do duchovna. Většinou si lžou do kapsy a namísto postulovaného přivádění koně k čistým pramenům zůstává jen povalování vepřů v blátě.

Jiní si domněle osedlávají anděly, aby jim posloužili jako oslíci ke všemu, co potřebují.

A což teprve ty **řízené meditace**, co nejsou vůbec meditacemi, ale frázemi a klišé ve stylu předříkávaného relaxačního rozvolňování těla (obvykle se každá fáze zakončí protáhlým polohlasným Táááák), následuje kýčovitě vyvolávání představ v barvách vyvedených letních luk, kde bzučí čmeláci, pofukuje větřík a u lesa zurčí potůček..., nebo individuální „vedení“ ve stylu - Čtu vaši auru, máte rozhozenou třetí čakru, tu vám dám do pořádku, musíme zvednout vaše energetické vibrace...

Nahlédněme ale pro změnu do světa oficiální materialistické vědy,

do světa takových, kteří bludné kameny tak rádi udělují a snad i litují, že už neexistují inkviziční metody. Možná dospějeme i k závěru, že taková cena bludného kamene od nich je snad i prestižním vyznamenáním. Dejme si pár příkladů, třeba takových, kterými se oficiální strážcové čisté vědy raději nezabývají.

Kdysi se radilo ve školách i v tisku, kterak si poradit s **klíštětem či uštknutím zmije**. Klíště zakápnout olejíčkem a vytočit. Dost pozdě vědci pochopili to, co říkal zdravý rozum - že při dušení a kroucení klíště vypouští mikroorganismy ze sebe přímo do ranky. Dnes se radí uchopit klíště co nejbliže kůži, viklat do stran a uvolněné klíště utopit, nedrtit. Pak ranku dezinfikovat. Jsou již v prodeji i kleštičky na vytahování klíšťat, které klíště uchopí co nejbliže kůži. Jed po zmijím uštknutí jsme měli vysát nahřátou skleničkou nad ohněm, v žádném případě nevysávat krev s jedem ústy - co kdybychom měli v ústech oděrku? Bylo ovšem poněkud složité si představit, že s sebou ven nosíme vše potřebné k rozdělení ohýnku. A zakazování vysátí ústy? Kolikrát za život máme v ústech oděrku? A jaké asi promile z jedu by v ní uvízlo, když se vysátá krev stejně vyplivuje? A kolik desetiletí to medicína tupě papouškovala po jakémisi nedoukovi, který to jednou napsal?

Maminky do nás hustily nevábnou zelenou kaši s poučením, že **špenát** je nejbohatší na železo. Kolik desetiletí trvalo, než to někdo přezkoumal a zjistil, že v

obsahu železa ve špenátu je chyba o desetinnou čárku? Otázkou je i vstřebatelnost železa ze špenátu. Ale nevadí, špenát je i tak zdravý.

V obchodech vidíme **rostlinné oleje** s informací o vhodnosti k tepelné úpravě. Ale: oleje jsou nenasycené mastné kyseliny, které se tepelnou úpravou mění v nasycené. Zdravé oleje se tak rázem mění v nezdravé s rakovinotvornými účinky. Lépe je proto smažit na sádle či tužených pokrmových tucích. Výjimkou je snad panenský olivový olej, který sice teplem ztrácí svou kvalitu, ale nemá tak hrozné účinky.

Další pověrou, šířenou lékaři, je doporučení podávat **kvanta mléčných bílkovin** při projevu osteoporóze. Jenže - vápník se v prostředí plném bílkovin nemusí vstřebat. Bílkoviny vytváří při svém zpracování v těle kyselé pH, při kterém se naopak vyplavuje vápník z kostí. Dospělému stačí 30 mg bílkovin denně. O rozdílu bílé a celozrnné mouky jsme též desetiletí nevěděli.

To byly relativně neškodné omyly a mýty v porovnání např. s tím, kolik milionů lidí bylo a je navždy psychicky poznamenáno dalším zločinem etablované vědy - **odejmutím novorozence po porodu od matky v porodnici a ústupem od kojení** - téměř až do nedávné doby. Nikdo už nenapraví narušené vazby matky a dítěte a další důsledky, které duši člověka touto drastickou nepřirozeností poznamenaly.

Další případ, který stál životy desetimilionů lidí - a začal tak nevinně. V roce 1962 spustila publikace R. Carson "Silent Spring" lavinu hrůzy z **DDT**. Stálým opakováním se tato psychóza stala "pravdou". Biotechnolog Jar. Drobník napsal v LN: "Autorka použila povrchní studie a zdůraznila některé možné negativní dopady předávkování DDT na živočichy. Ekologičtí aktivisté pak v roce 1972 dosáhli zákazu DDT. Dodnes se ohánějí jeho nebezpečím pro lidské zdraví. Jaká je však skutečnost? Národní akademie USA odhaduje, že DDT v době, kdy se užívalo, zachránilo kolem půl miliardy životů. Úřad pro ochranu životního prostředí, který v r. 1972 DDT zakázal, nyní konstatuje, že není škodlivé, ale užitečné a nemělo být zakázáno. Světová zdravotnická organizace uznává, že ročně se nakazí malárií 300 milionů osob a milion jich umírá, především dětí. Ve Srí Lance v roce 1948 zaznamenali 2,8 milionů případů malárie, zemřelo 7300 lidí. Po nasazení DDT drasticky klesl počet nemocných a v roce 1963 nikdo nezemřel. Jakmile se DDT přestalo používat, stoupl počet nemocných v letech 1968-69 na 2,5 milionu a dodnes na ni lidé umírají.

Přes 100 000 lidí zemřelo během epidemie malárie na Madagaskaru uprostřed 80. let poté, co se přestaly domy ošetřovat DDT. Jižní Afrika zastavila používání DDT v r. 1996 a jen v provincii KawaZulu-Natal stoupl počet onemocnění malárií z 8000 na 42 000. V r. 2000 se už počet úmrtí na malárii zvýšil o 400 %. Po opětovném nasazení DDT klesl v r. 2003 počet úmrtí na nulu...

Kolik doložených onemocnění způsobených DDT mohou ekologisté postavit proti milionům mrtvých? Bohužel, o velkém počtu dětí, které zemřely na malárii patrně žádná spisovatelka dojemnou knihu nenapíše." Kde byli tehdy vědci, že nechali žít takový omyl? Často jde o vědecké pověry, o zločinné tmářství těch, kteří se mocensky chopili praporu vědy.

Mnozí pamatujeme mohutné **žulové patníky u silnic**. Počet lidí, kteří byli za ta desetiletí při nárazu vozidla na patník zraněni či zemřeli, by byl asi pěticiferný. Při hrozící kolizi by bylo mnohdy stačilo sjet do příkopu nebo do pole a střetu se vyhnout. Kdysi jeden vědec v tisku dokonce rýsoval a vypočítával, jak silný, jak těžký a jak hluboko musí být takový patník, aby odolal nárazu auta. Nešlo mu o zachování auta (a lidí v něm), ale o zachování patníku. A proč patníky vznikly? Když se kdysi prohánělo prašnými cestami stále více kočárů, byly kladeny na okraj cest patníky, aby se za ně mohl chodec postavit, aby ho kočár nesmetl. Kolik desetiletí trvalo vědcům pochopit vražednost patníků, která byla nabíledni?

Pokud si některý z tzv. alternativních směrů či skupinek zaslouží bludný kamínek, pak etablovaná věda by si měla rozdávat mohutné balvany, třeba ty patníky. Možná ale bludné střely, protože se s arogantní sebejistotou strefuje do terče, který obyčejně nezná a neprozkoumala či kde nemůže použít své omezené důkazní možnosti.

R. Steiner kdysi uvedl příklad, jak učitel, "osvícený" materiální vědou, vysvětluje dětem **vznik sluneční soustavy** tak, že planety se oddělily ze Slunce odstředivou silou jeho otáčení. Znázornil to tak, že uprostřed kapky na papíru zapíchl špendlík, papír roztočil a kapka se rozstříkla na několik menších. Jak úžasné, děti zírají a chápou. Až dotud to tak snad mohlo být. Onen dobrý muž však zapomněl na to nejpodstatnější: na sebe. On papír roztočil. Tedy i nějaká vyšší síla musela naše sluníčko dát do pohybu, jinak by se nic nedělo. Vznik života ve vesmíru má materialistická věda za souhru náhod. Kdosi to přirovnal ke tvrzení, jako kdyby vichřice, přehnavší se nad skládkou železného odpadu, z něj sestrojila tryskáč.

Kdyby vědci pokorněji a pozorněji naslouchali autorům duchovní vědy, nemuseli jsme dnes mít **šílené krávy**. Dr. Steiner napsal skoro před sto léty, že pokud by se krávy krmily živočišnou stravou, zešílí. Donedávna by toto tvrzení asi vědci označili za šílenost, a jistě by i za to Steinera obdarovali bludným kamínkem. I podle selského rozumu je šílené krmit býložravce masem. Kdyby nezešílelo napřed pár racionálních vědců, nemuseli zemědělci šílet strachy ze šílených krav. Komu tedy patří bludné kameny? Asi by bylo nutno otevřít nový kamenolom, kdyby měli balvan dostávat vědci, kteří dostali svět tam, kde je.

Chození po žhavém uhlí, které vyžaduje pečlivou vnitřní přípravu, někteří vědci "objasňují" jako jev přirozený: prý se na chodidle tím horkem vytvářejí plošky potu, které chrání před popálením. Uf! Na podporu tohoto "vědeckého" tvrzení nebyl učiněn ani jediný pokus. Oni vědci by ho mohli nejlépe učinit sami na sobě - jestlipak by na doběla žhavé uhlí v délce až 10 metrů šlápli, nebo dokonce přeběhli? Mohli bychom je pak obdarovat cenou žhavého uhlíku. Všimněme si, že etablovaní vědci jsou si nejjistější tam, kde mají za sebou nějakou moc - státní, průmyslovou, obchodní... Tak došlo v 70. letech k mocenskému **znásilnění krásného českého slovíčka váha na hmotnost**. Zdůvodnění, související se skutečností těles ve stavu beztlíže v kosmickém prostoru, sice má svou logiku, nelze však akceptovat mocenský zásah skupinky vědců do přirozeného vývoje jazyka. Krom toho - nyní nelze rozeznat, zda slovo hmotnost znamená onu váhu, nebo, ve filosofii a jinde, substanci hmoty, třeba v protikladu k duchovnosti. Přimlouvám se za ignorování tohoto bolševicko-totalitního diktátu do přirozenosti jazyka

Lze ale přejít i k bližší oblasti. Kam zařadit **hypnózu**? Kdysi jí využívali jen léčitelé či pouťoví kejkliři, a oficiální věda si tukala na čelo. Dnes ji používá i oficiální věda, a to "vědecky". Hlubší poznání však vidí věc jinak. **Hypnóza neléčí**. Ve skutečnosti při ní dochází ke vpádu do osobní sféry, který způsobí spoutání ducha a tím násilné vyřazení svobodné vůle. Na její místo nastoupí nepřírozeně cizí vůle. Už C. G. Jung varoval, že při procesu hypnózy mohou do pacienta podprahově naproudit i kaly podvědomí hypnotizéra (to dnes platí i při podobných metodách ztlumeného vědomí). Tedy jakási infekce nezpracovaných obsahů nitra. O tom se samozřejmě neví. I když cizí hypnotický zásah může vést k přechodnému zlepšení, které se dle okolností může udržovat větším počtem sezení, časem ona nemoc nebo mánie propukne buď v původní či nové podobě. Cosi se zdánlivě "vyřeší", nemocný však přišel o šanci se s potížemi samostatně potýkat a tím silnit. Oslabí se tím i jeho vůle a navíc ztrácí drahocenný čas, kdy by právě prožitím své nemoci dostal možnost duchovně dozrát.

V oné době možná promešká i důležité příležitosti k pravému vyléčení, které si může přivodit sám ze svobodného chtění snahou své osobní vůle. Z hypnotické spoutanosti není snadné se osvobodit. Vyžaduje to, aby se člověk vzchopil s veškerou silou svého ducha. Tím, že **hypnóza poutá a zotročuje ducha** a potlačuje svobodnou vůli, je v rozporu s božími zákony. Pro všechny, kteří ji provozují, může mít těžké následky. Její lehčí formou je i sugesce, která rovněž obchází svobodnou vůli. Problémy lze řešit jen nabýváním nového poznání a lepších vlastností.

Stádovost vidáme masově i v oblasti umění, stačí jediný příklad - Picasso. Mnozí si vlivem jakéhosi celosvětového snobismu nepřiznají, že jim nic neříká, nepovznáší, nepomáhá ničím žít. Dokonale jej analyzoval Jung, přičemž tato analýza je spíše diagnózou. Nebál se říci, že se zde hledá jen chorobné, groteskní, ohyzdné a banální, že zde nic nepřichází divákovi vstříc a že jde spíše o kanalizaci spodin podvědomí. Kdysi byl učiněn pokus: jedno z jeho děl bylo vzato z galérie a pod policejním dohledem umístěno na ulici k prodejnímu stánku. Ani po delší době se o dílo nikdo nezajímal, krom jednoho člověka, kterému se líbil rám.

Co mají uvedené omyly či manipulace společného? Jednak že často rezignujeme na myšlení vlastní hlavou, cítění vlastním srdcem a jednání z vůle vlastního Já, tedy jednáme stádově, považujeme obecný davový konsensus za záruku pravdy. Dále je to umožněno neznalostí či ignorováním skutečných přírodních a duchovních zákonitostí. Snažme se lépe rozeznávat stádovost ve vědě, v estetice (projevuje se i takovými drobnostmi jako třeba nošením čepice kšiltem dozadu), v politice, ale i ve snahách tzv. duchovního vývoje. Na co vše jsme schopni i v těchto věcech naletět?

Lidstvo je často v rukách slepých šarlatánů, ale samo jim k tomu dalo pravomoc. Šarlatánství některých pseudoléčitelů, kteří radí např. vysadit léky, bez kterých pak pacient zemře, je jistě odsouzeníhodné, ale je co do rozsahu škod asi jen nepatrným zlomkem šarlatánů oficiální vědy. Ta často vykazuje prvky sektářství a pověřivosti, ze které obviňuje jiné.

Záleží i na nás, budeme-li jen ovečkou, pohodlně jdoucí se stádem, nebo samostatně uvažujícími a jednajícími bytostmi, ať už v oblasti tzv. "alternativ" a "duchovna" nebo i v politice, ve vyjadřování, v zájmech, ve výběru pořadů v televizi, v estetice či umění.

